

Roep om steun is gevaarlijk

Brancheorganisaties beseffen onvoldoende dat vraag om geld het vertrouwen schaadt

Folkert Oosting

Brancheorganisaties uit de bouwsector die de overheid wekenlang publiekelijk waarschuwden of om financiële steun vroegen, doen het economisch vertrouwen in Nederland geen goed. Ook de transportsector (TLN), de architecten (BNA) en de Stichting Duurzame Energie Koepel luiden nu in de media de noodklok. Maar het is juist aan deze organisaties om uit te leggen hoe zij zich op eigen kracht aan de crisis aanpassen.

Dat ondernemers strijdbaar en inventief zijn, bleek onlangs tijdens een bijeenkomst van VNO-NCW in de Achterhoek. Zij vragen niet om geld, maar om soepelere overheidsregels die de realisatie van hun aanvalsplan op de crisis mogelijk maakt. Staatssecretaris Bijleveld was erbij en vindt dat dit initiatief navolging verdient. Een kans voor brancheorganisaties van noodlijdende sectoren om vanuit maatschappelijke verantwoordelijkheid het voortouw te nemen. Dat geeft Nederland meer moed en strijdbaarheid dan de aanhoudende noodsignalen en de vraag om geld.

Bedrijfssectoren die in moeilijkheden raken, moeten tijdens een recessie scherper hun maatschappelijke agenda bepalen. Een oproep aan de minister van Economische Zaken om extra te investeren in innovatie en duurzaamheid, is een sterker signaal dan uitsluitend om steun te vragen.

Consumenten kunnen geen economie vertrouwen waarin hele

De beslissing van Bos om banken te helpen kan geen reden zijn voor algemene overheidssteun

Illustratie: Hans van den Tillaart

sectoren stellen dat zij niet meer zonder overheidsgeld kunnen. Het is de verantwoordelijkheid van brancheorganisaties om daarmee rekening te houden. Ze beseffen onvoldoende dat, terwijl economen over een recessie spreken, het land al lang in 'mentale' depressie zit. In deze situatie moet ieder signaal naar buiten worden afgemeten naar het effect op consumentenvertrouwen.

Vertrouwenherstel is nu cruciaal. Een sterke lobby die de overheid moet verleiden om geld te investeren, helpt dan niet, maar zet wel de reputatie van een sector onder druk. Terughoudendheid is in deze kwestie dan ook geboden.

De terughoudende opstelling van het kabinet naar belangorganisaties die de noodklok luiden, is dan ook terecht. De beslis-

sing van minister Bos om banken te helpen kan geen reden zijn voor algemene overheidssteun. Het is aan de private sector om te laten zien dat hij op eigen benen blijft staan — door innovaties en slim ondernemerschap. Om het economische vertrouwen te herwinnen, heeft Nederland strijdbare koplopers nodig en brancheorganisaties moeten het voorbeeld geven.

Neem duurzaamheidsondernemer Ruud Koornstra. Hij had geen beter moment kunnen kiezen om trots en gepassioneerd zijn ledlamp onder de aandacht te brengen. Een duurzame oplossing voor gloeilampen kwam in Nederland niet van de grond met overheidssteun, en dus ging hij zelf aan de slag. Intussen neemt een reorganiserend Philips een belang in

Koornstra's bedrijf Tendris. Een uitstekende kruisbestuiving voor een land in recessie. Het WNF en de PostcodeLoterij doen er nog een schepje bovenop door 2,5 miljoen lampjes weg te geven. Een symbolischer antidepressivum in donkere tijden bestaat niet.

Hoe collectieve strijdbaarheid vertrouwen wekt, toont Amerika aan. Alsof het campagne team van Obama het voelde aankomen. 'Yes we can', de winterjas voor barre tijden. De auto-industrie en Motown is bijna verleden tijd. Obama ontkent de problemen niet, maar doet een beroep op de veerkracht en de trots van het land. Het is onnederlands, maar brancheorganisaties kunnen er een voorbeeld aan nemen.

Folkert Oosting is ondernemer.